

با سلام

یک مطلب و یا به یک درکی رسیدن میتونه باشه، با شما عزیزان به اشتراک می‌گذارم.

حقیقتا از وقتی با برنامه آشنا شدم تا به الان از جناب مولانا، از شما آقای شهبازی، از تمام دوستان گنج حضور، خیلی یاد گرفتم خیلی آموختم.

و اینکه به یک درک رسیدم که من اگر همه چیز رو بدونم، همه چیز رو یاد بگیرم، صبح تا شب برنامه رو ببینم، کل مثنوی رو بخونم، ابیات رو حفظ بکنم، ولی به عمل در نیارم اصلا برام فایده نداره. درسته که دانش و یا دوستن خیلی از این آموزش‌ها و قوانین آن خیلی خوب و مهم هست اما خوبتر و مهمتر از اون عملکرد به این آموزش‌ها هست.

پس پیمبر گفت بهر این طریق
با وفاتر از عمل نبود رفیق

گر بود نیکو، ابد یارت شود
ور بود بد در لحد مارت شود

این عمل وین کسب در راه سداد
کی تواز کرد ای پدر بی اوستاد؟

-مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، ابیات ۱۰۵۱ الی ۱۰۵۳

درواقع من باید دوسته‌هامو به عمل دربیارم و ازش برای تغییرخودم استفاده بکنم، من باید از سطح این آموزش‌ها حرکت کنم و به عمقش برم. باید به اجرا دربیارم باید به عمل در بیارم. استفاده لحظه‌ای بکنم از این آموزش‌ها، وگرنه با وجود انجام دادن همه کارهایی که گفتم آخرش خودم رو در اول مرحله می‌بینم!

همچو قوم موسی اندر حرّ تیه
مانده‌ای بر جای چل سال‌ای سفیه

می‌روی هر روز تا شب هروله
خویش می‌بینی در اول مرحله

نگذری زین بعد سیصد ساله تو
تا که داری عشق از گوساله تو

-مولوی، مثنوی، دفتر ششم، ابیات ۱۷۸۸ الی ۱۷۹۰

و اینکه باید از مرحله دانش به مرحله عمل قدم‌های بیشتری بردارم، و این دسته کلید رو که خداوند بهم لطف کرده و سر راهم قرار داده رو ازش استفاده بکنم و تمام درهای زندگی رو که با من ذهنیم و بلند شدن بر حسب اون قفل کردم رو یکی یکی باز بکنم.

یک دسته کلید است به زیر بغل عشق
از بهر گشاییدن ابواب رسیده

-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۳۳۶

و در آخر به خودم میگم: «عملکرد، عملکرد، عملکرد».

با تشکر از همه نور کاران ❤️

-زهرا از خوانسار